

Сиз - нусрат берилган, ҳақни топган, фатҳ
берилган умматсиз

Сиз - нусрат берилган, ҳақни топган, фатҳ берилган умматсиз

Мўминларга эслатма

12:33 / 11.11.2024 1016

هُنَّعُ هَلْ لَّا يَضْرَرْنَا بَوْتٌ نَّع
هُيَلَّعُ هَلْ لَّا يَلَّصَّ يَبْنَلَا نَّع
لَا زَتْ آلٌ «: لَأَقَمَّ لَسَو
قَحْلَا يَلَّعُ يَتَّمُ أْنَمُ ةَفِيَّاط
نَمُّهُ رُضَيَّ آلَ نِيْرَهَاط
رَمَّأَيَّ تَأَيَّ يَّتَحُ، مُهْلُذَخِي
وَبَأَوُّيْ ذِمَّرْتَلَا هَأَوْر. «هَلْ لَّا

مِلْسُ مَوْ دُوَادٍ

Савбон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Умматимдан бир тоифа ҳақда устун бўлган ҳолларида бардавом бўладилар. Уларни хорламоқчи бўлганлар Аллоҳнинг амри келгунча уларга зарар етказа олмаслар»**, дедилар».

Термизий, Абу Довуд ва Муслим ривоят қилганлар.

Шарҳ: Дунё қанча ўзгарса ҳам, одамлар қанча бузилса ҳам, барибир мусулмон умматидан бир тоифа Қиёмат қойим бўлгунча ҳақда собит туради. Уларга бошқаларнинг душманлик қилиши, уларни хорлаши ёки бошқа чора-тадбирлари зарар етказа олмайди. Ўшалардан бири Имом Маҳдий розияллоҳу анҳу бўладилар.

يَسِيْعُ لَزْنَيْ فِ «مِلْسُ مَوْ دَا
هَيْلَعُ هَلَلِ اِيْلَصَ مَيْرَمُ نُبَا
مُهْرِي مَأَلُوقِي فِ، مَلَسَو
اَلُ، لُوقِي فِ، اِنَلَصَلَاغَت
ءَاَرَمُ اِضْعَبْ اِيْلَعُ مَكْضَعَبُ نَا
«مُأَلِ اِهْدَهْ هَلَلِ اَمْرَكَت

Имом Муслим:

«Ийсо ибн Марям соллаллоҳу алайҳи васаллам тушганида уларнинг амири: **«Келинг, бизга намоз ўқиб беринг»**, дейди. Шунда у зот: **«Йўқ.**

Сизлар бир-бирингизга амирсизлар. Бу - Аллоҳнинг ушбу умматга қилган икромидир», дейди», деб зиёда қилган.

Шарҳ: Мусулмонларнинг ўша пайтдаги амири Имом Маҳдий розияллоҳу анҳу бўладилар. Охирзамонда Ийсо алайҳиссалом тушсалар ҳам, ўзларига топширилган ишларни қилсалар ҳам, мусулмонларга намоз ўқиб бериш учун имом бўлмас эканлар, чунки ўша вақтда ҳам мусулмонларнинг орасидан бу ишга салоҳиятлилар бўлар экан.

هُنَعُ هَلَلَا يَضَرُّ هَلَلَا دُبَعُ نَع
هَيْلَعُ هَلَلَا يَصِّيْبُنَلَا نَع
نُورُوصُنَمُ مُمْكُنَا «: لَأَقَمَّ لَسَو
مُمْكَلُ حُوتُفَمَو ، نُوْبِي صُمَو
مُمْكُنَمَ كَلِذَكَ رَدَا نَمَف
رُمُأَيْلَو هَلَلَا قَّتَيْلَف
نَع هَنْيَلَو فُورَعُمُ لَاب
يَيْلَعَبَدَّكَ نَمَو ، رَكُنُمُ لَا
نَمُ هَدَعُقَمُ أُوْبَتَيْلَف أَدِّمَعَتُم
»رَأَنَلَا .

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дедилар: «Сизлар - нусрат берилган, ҳақни топган, фатҳ берилган умматсиз. Сизлардан ким ўша кунга етишса, амри маъруф, наҳйи мункар қилсин. Ким менга нисбатан қасддан ёлғон тўқиса, дўзахдаги жойига тайёрланаверсин».

Шарҳ: Муслмон уммати ичида ҳақда бардавом бўлган тоифага Аллоҳ таоло доимий равишда нусрат беради, уларнинг ишлари тўғри бўлади, ҳидоятдаги имомлар билан бирга бўлганлари учун Аллоҳ таоло уларга фатҳу нусрат ҳам беради. Охирзамонда ўша ҳолга етишган банда амри маъруф ва наҳйи мункар билан машғул бўлиши керак, аммо зинҳор-базинҳор Пайғамбар алайҳиссаломнинг номларидан ёлғон тўқиб гапирмаслиги керак.

هُلِّلَا يِضَرَ رَؤْيِرُهٗ يِبَا نَع
هُلِّلَا يِلَّصَّ يِبَّ نِلَا نَع هُنَع
نَاك اِذَا» : لَاقَ مَّ لَسَوِ هِيَلَع
مُكُ وَاي نَعَاوُ مُكَّ رَاي خُ مُكُ وَاَرَمُ
يَرُوشُ مُكُ رُومُ أُو ، مُكَّ ءَاخَ مُس
رُيَخِ ضُرَّالْ اُرَّهَ ظَف ، مُكَّ نِيَب
نَاك اِذَاو ، اِهِنُّ طَبُّ نَمُّ مُكَّ ل
مُكُ وَاي نَعَاوُ ، مُكَّ رَارِشُ مُكُ وَاَرَمُ
يَلَّإِ مُكُ رُومُ أُو ، مُكَّ ءَاخُ ب

ضُرَّأَلَا نَطَبَفْ، مُكِّيْءَاسِن أَمْهَآوَر. «أَهْرَهَظْ نَمْ مُكَلْ رِيَخِ يِذْمُرْتَلَا»

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар: **«Яхшиларингиз амир бўлса, бойларингиз сахий бўлса, ишларингиз ўзаро машварат бўлса, сизлар учун ернинг усти унинг остидан яхшидир.**

Ёмонларингиз амир бўлса, бойларингиз бахил бўлса, ишларингиз хотинларингиз қўлига ўтса, сизлар учун ернинг ости унинг устидан яхшидир».

Иккисини Термизий ривоят қилган.

Шарҳ: Бундан мусулмон умматида яхши сифатларга эга бўлган кишиларнинг ишбоши бўлишига, бойларнинг сахий бўлишига, ишни машварат асосида олиб боришга аҳамият бериш зарурлиги келиб чиқади.

«Фитналар ва Қиёмат аломатлари» китобидан